

У такий спосіб, формування професійної компетентності входить у загальний контекст формування особистості. Тому важливим аспектом розуміння компетентності є її оцінно-світоглядна спрямованість, що характеризує людину як суб'єкта спеціалізованої діяльності в системі суспільного розвитку праці. Тут ураховується здатність людини давати кваліфіковані судження, приймати адекватні й відповідні рішення в проблемних ситуаціях, планувати і виконувати дії, що приводять до раціонального й успішного досягнення поставлених цілей. Тому під компетентністю може розумітися стійка здатність виконувати певний вид діяльності, що включає такі аспекти, як-от: глибоке розуміння сутності виконуваних завдань і розв'язуваних проблем; гарне знання досвіду, що є в цій галузі, активне оволодіння його найкращими досягненнями; уміння обирати засоби і способи дії, адекватні конкретним обставинам місця й часу; почуття відповідальності за досягнуті результати; здатність учитися на помилках і вносити корективи в процес досягнення цілей. У межах цього підходу поєднується, зокрема, поняття «компетентність» і «готовність», що визначаються не як тотожні, а як зв'язок між внутрішнім потенціалом і реальним його втіленням.

Отже, професійна компетентність може розумітися як один зі структурних компонентів професійної готовності до конкретного виду діяльності.

Список використаної літератури

1. Життєва компетентність особистості: наук.-метод. посіб. / за ред. Л.В. Сохань, І.Г. Єрмакової [та ін.]. Київ: Богдана, 2003. 520 с.
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: бібліотека освітньої політики / за заг. ред. О.В. Овчарук. Київ, 2004. 111 с.

Шустик Ігор Сергійович,

аспірант Інституту професійної освіти НАПН України

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР У ФАХОВИХ КОЛЕДЖАХ

За останні роки спостерігається підвищення вимог до діяльності фахових коледжів медичного профілю у зв'язку з необхідністю випускати таких фахівців, які б змогли працювати інноваційно та були потрібні сучасним роботодавцям, не тільки досконало могли оволодіти спеціальністю, але й мали навички комунікабельності, вміли адаптуватись до нових змін тощо.

Проведений аналіз літератури, вивчення досвіду роботи медичних фахових коледжів дозволяє зробити висновок, що нині є чимало проблем у вітчизняній медичній освіті, які перешкоджають їй швидко реформуватися в напрямі європейських і світових стандартів. Насамперед, це зниження якості

професійної підготовки майбутніх молодших медичних спеціалістів внаслідок низької мотивації студентів і викладачів до самовдосконалення; обмежена кількість клінічних баз і недостатнє їхнє використання в освітньому процесі; невідповідність умов навчання вимогам сьогодення; застосування застарілих традиційних педагогічних технологій; низький рівень інформатизації освітньої галузі та інше [3, с. 170].

Професійну підготовку майбутніх молодших спеціалістів на прикладі медичних сестер І. Сірак розуміє «як складову системи їхньої ступеневої освіти, яка передбачає оволодіння знаннями, вміннями, навичками, визначеними в Галузевому стандарті, необхідними майбутнім фахівцям з метою надання медсестринської допомоги пацієнтам і спрямованість на максимально ефективну їхню підготовку до професійної самореалізації» [4, с. 6].

Для впровадження медсестринського процесу в дію потрібно майбутньому фахівцю мати багатоспекторну обізнаність, бути компетентним в професійному спрямуванні, володіти знаннями з психології, міжособистісного спілкування і, застосовуючи міжпредметну інтеграцію, досягати бажаного результату. Рівень професійної підготовки медичної сестри повинен відповідати галузевому стандарту фахової передвищої освіти України, освітньо-кваліфікаційній характеристиці молодшого спеціаліста галузі знань 1201 Медицина, напряму підготовки «Сестринська справа», спеціальності «Сестринська справа», кваліфікації «Сестра медична».

Медсестринство на сьогодні є основною компонентою медицини та вимагає особливої уваги. Всю власну професійну діяльність медична сестра спрямовує на впровадження етапів медсестринського процесу, перебуваючи в постійному оточенні пацієнтів, будує з ними взаємини, які спрямовані на відновлення стану здоров'я та сприяють фізичному та психічному їхньому одужанню. Саме вона покликана брати безпосередню участь у різносторонній реабілітації пацієнтів, створювати мікроклімат доброзичливості, розміреності – важливої складової в досягненні задоволення потреб пацієнта. Ось чому так важлива чітка, злагоджена робоча взаємодія всіх учасників освітнього процесу фахових коледжів, яка сприятиме багатогранному вихованню майбутньої медичної сестри, формуванню комплексу її ключових компетентностей, зокрема екологічної, та бездоганного володіння нею маніпуляційною технікою і повним теоретичним обсягом знань, що забезпечить досконале виконання призначень лікаря, впровадження та реалізацію всіх етапів медсестринського процесу для вирішення та задоволення потреб пацієнта. Реальні соціальні потреби в отриманні якісної медичної допомоги та доступі до охорони здоров'я вимагають змін у медичній освіті.

Аналізуючи викладений матеріал, можна зробити висновок про важливість екологічної компетентності, яка є ознакою цивілізації. Вона є складовою частиною екологічної культури особистості, яка становить результат засвоєння цінностей збереження середовища, усвідомлене ставлення людини до природи, що забезпечує збереження, збагачення довкілля і створює сприятливі

умови її життя і вдосконалення [1, с. 276]. Можна зацентувати увагу на моральності особистості та стверджувати, що «екологічна компетентність» є сукупністю вимог і норм до екологічної діяльності, готовністю людини їх дотримуватися.

Отже, екологічна складова є одним із компонентів освітнього процесу, і саме тому дозволяє формувати в молодого покоління вміння критично мислити, аналізувати ситуацію й оперативно реагувати на глобальні виклики часу [2, с. 8]. Тому, екологічна компетентність майбутніх медичних сестер дозволяє через гармонізацію системи «людина – природа» найбільш адекватно визначити своє місце у навколишньому світі, максимально повно актуалізувати життєві ресурси, більш повно розкритися та проявити свої здібності у професійній медичній сфері професійної діяльності.

Список використаної літератури

1. Каленський А. А., Герлянд Т. М., Нагаєв В. М. Концепція розроблення та використання екоорієнтованих педагогічних технологій у професійній (професійно-технічній) освіті *Moderní aspekty vědy: XXIV. Díl mezinárodní kolektivní monografie / Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.. Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., 2022. Str. 275–285.*

2. Лук'янова Л. Б. Екологічна освіта у професійно-технічних навчальних закладах: теоретичні і практичні аспекти: монографія. Київ: Міленіум, 2006. 249 с.

3. Примачок Л. Л. Виховання майбутніх медичних працівників як складник їх професійного становлення. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. праць.* 2015. №. 19 (2). С. 162-173.

4. Сірак І. П. Формування готовності майбутніх медичних сестер до професійної самореалізації : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Вінниця, 2017. 262 с.

Ювченко Тетяна Михайлівна,
викладач ВСП «Професійно-педагогічний фаховий коледж
Глухівського НПУ ім. О. Довженка»

ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ Й ОБМІНУ ДОСВІДОМ

Сучасна освітянська спільнота активно використовує соціальні мережі як засіб для спілкування, спільної роботи й обміну досвідом. Тож необхідно досліджувати різні аспекти використання інтернет-мереж у педагогічному середовищі та їх вплив на професійний розвиток освітян.